

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžp/36/2012
Identifikačné číslo spisu:	8011200975
Dátum vydania rozhodnutia:	12.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8011200975.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu, v právnej veci žalobcu: Rabaka reklamné panely, s.r.o., so sídlom Rampová 5, Košice, zastúpeného konateľom Mgr. Karolom Horákom, proti žalovanému: Obvodnému úradu Prešov, (pôvodne proti Krajskému stavebnému úradu v Prešove) so sídlom Námestie mieru 3, Prešov, za účasti 1. E. C., V., 2. I. C., V. a 3. Národná diaľničná spoločnosť, a.s., Mlynské Nivy 45, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného (bývalého Krajského stavebného úradu v Prešove) č. 2011-711/3092-2/SP-KAM zo dňa 14.10.2011, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/163/2011-44 zo dňa 19. septembra 2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/163/2011-44 zo dňa 19. septembra 2012 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. zrušil rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Prešove (v súlade so zákonom č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov boli krajské stavebné úrady zrušené a ich pôsobnosť prešla na obvodné úrady v sídlach krajov) č. 2011-711/3092-2/SP-KAM zo dňa 14. októbra 2011, ktorým žalovaný ako vecne a miestne príslušný orgán štátnej správy potvrdil rozhodnutie stavebného úradu Obce Fričovce č. SOÚ 306/2011-054/3/2011-R zo dňa 27.07.2011 a odvolanie žalobcu zamietol.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že Obec Fričovce ako príslušný stavebný úrad vydal dňa 27.07.2011 rozhodnutie, ktorým zamietol žiadosť žalobcu o povolenie jedného ks obojstranného

reklamného zariadenia typu bigboard na pozemku KN-C parc. č. XXX k.ú. V. z dôvodu, že na predmetnú stavbu boli vydané nesúhlasné stanoviská dotknutých orgánov. Závazné stanoviská dotknutých orgánov verejnej správy sú vydávané na základe zákonom povolenej voľnej úvahy a keďže ide o čiastočne podkladové rozhodnutie v priebehu stavebného konania, preskúmajú sa v zmysle § 245 ods. 1 O.s.p. v konaní o preskúmanie zákonnosti v spojení s konečným rozhodnutím. Z tohto dôvodu musia byť dostatočne odôvodnené a musí byť zrejmé, či a ako bol preskúmaný dotknutý verejný záujem (§ 126 ods. 1 O.s.p.). Pretože ide o ochranu verejného záujmu, nemožno upustiť od jeho odôvodnenia, čo vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 3Sžp/9/2011 zo dňa 06.03.2012, ktorého právny názor citoval. Krajský súd ďalej uviedol, že na základe tejto skutočnosti (že záväzné stanoviská dotknutých orgánov sú pre správne orgány záväzné), odôvodnil napadnuté rozhodnutie aj žalovaný, ktorý poukázal na záväzné stanoviská Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „MV SR“), Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky (ďalej len „Prezídia PZ“), ako aj Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (ďalej len „MDVaRR SR“). Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného však nie je zrejmé, na základe akých zákonných ustanovení, resp. osobitných predpisov považoval tieto orgány za dotknuté orgány podľa § 140a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebného zákona). V stanovisku MDVaRR SR síce uviedlo ustanovenie zákona, od ktorého odvodzuje svoju pôsobnosť, avšak z listu jednoznačne vyplýva, že ide o umiestnenie reklamného zariadenia v intraviláne, čo je mimo jeho pôsobnosti. Z tohto vyjadrenia je zrejmé, že uvedené ministerstvo nie je v danom prípade dotknutým orgánom podľa § 140a stavebného zákona a jeho stanovisko nemôže byť záväzné a tvoriť podklad rozhodnutia správneho orgánu. Žalovaný poukázal aj na stanovisko Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s., (ďalej len „NDS, a.s.“) a ani v tomto prípade z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, či je chápané ako stanovisko účastníka konania, alebo dotknutého orgánu podľa citovaného ustanovenia. Ministerstvo vnútra SR poukázalo síce na zákonné predpisy, od ktorých odvodzuje svoju pôsobnosť, avšak neuviedlo konkrétne ustanovenie citovaných zákonov, ktoré by upravovali jeho pôsobnosť v rámci konania podľa stavebného zákona. Pokiaľ tak neuviedol príslušný dotknutý orgán podľa ustanovenia § 140b ods. 2 stavebného zákona, neznamená to, že správny orgán nemá vyriešiť túto otázku, resp. odstrániť nedostatok v samotnom konaní, prípadne v rozhodnutí vo veci samej. Z toho dôvodu je podľa krajského súdu námietka žalobcu, že z rozhodnutia nie je zrejmé na základe akého predpisu má MV SR, Prezídium PZ oprávnenie vydávať záväzné stanoviská v predmetnom konaní opodstatnená a rozhodnutie žalovaného nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a napadnuté rozhodnutie potvrdiť. V dôvodoch odvolania odvolávajúci sa na ustanovenie § 140b ods. 2 stavebného zákona, podľa ktorého je dotknutý orgán povinný vždy uviesť ustanovenie osobitného predpisu, poukázal na to, že v tomto prípade dotknutý orgán zákonné ustanovenie osobitného predpisu uviedol tak, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru odôvodnilo svoju pôsobnosť zo zákonov č. 171/1993 Zb. o Policajnom zbore, č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) a č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Normatívne pôsobenie určitého zákonného ustanovenia nemožno za každých okolností uplatňovať explicitne. Aj v tomto prípade je potrebné použiť rozširujúci výklad, teda výkladom pod normatívne pôsobenie určitého zákonného ustanovenia podriaďiť aj inú situáciu a širšie vyložiť uvedené zákonné ustanovenie. MV SR, Prezídium PZ uviedlo osobitné predpisy, z ktorých bola odôvodnená jeho pôsobnosť ako dotknutého orgánu v zmysle stavebného zákona. Ak by tieto osobitné predpisy neuviedlo, mohlo by sa to považovať za neodôvodnenie postavenia dotknutého orgánu, avšak neuvedenie konkrétneho paragrafového znenia osobitného predpisu nemôže byť dôvodom na takéto tvrdenie.

Podľa žalovaného krajský súd vec nesprávne právne posúdil a svojím rozhodnutím neposkytol právnu ochranu postaveniu dotknutého orgánu, čím odoprel účinnú a efektívnu ochranu práv účastníkom konania, keď uznal za opodstatnenú námietku, že z rozhodnutia nie je zrejmé, na základe akého právneho predpisu má MV SR, Prezídium PZ oprávnenie vydávať záväzné stanoviská v konaní. Uvedená

skutočnosť, kedy dotknutý orgán jasne uviedol osobitné predpisy, na podklade ktorých mu bolo určené postavenie dotknutého orgánu je nesprávnym právnym posúdením veci.

V ďalšom bode svojho odvolania žalovaný uviedol, že Policajný zbor Slovenskej republiky je ozbrojený bezpečnostný zbor, ktorý plní zákonmi stanovené úlohy. Vzhľadom na spochybnenie postavenia MV SR, Prezídia PZ ako dotknutého orgánu v znení stavebného zákona je nutné poukázať na zákon č. 171/1993 Zb. o Policajnom zbore, ktorý ako celok stanovuje okrem iného úlohy a postavenie Policajného zboru. Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ a j/ tohto zákona, Policajný zbor plní svoje úlohy tak, že spolupôsobí pri ochrane základných práv a slobôd, najmä pri ochrane života, zdravia, osobnej slobody a bezpečnosti osôb a pri ochrane majetku, dohliada na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky a spolupôsobí pri jej riadení. Podľa § 2 ods. 2 zákona plní úlohy štátnej správy a iné úlohy, ak tak ustanovujú osobitné predpisy. Zákonodarcu doplnil uvedené ustanovenie odkazom, ktorého obsahom je demonštratívne uvedenie niekoľkých osobitných právnych predpisov, pričom dôležité je poukázať práve na tento výpočet. Zdôraznil, že aj stavebný zákon je osobitným predpisom, ktorý chráni verejné záujmy chránené týmto a osobitnými predpismi, preto je samotné uvedenie zákona č. 171/1993 Zb. o Policajnom zbore dostatočným podkladom pre uplatnenie pôsobnosti MV SR, Prezídia PZ ako dotknutého orgánu v zmysle stavebného zákona, ktoré týmto zabezpečilo ochranu života, zdravia a majetku na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky na diaľniciach a rýchlостných cestách, dotýkajúc sa záujmov chránených predpismi o pozemných komunikáciách. Zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov, ustanovuje v § 11 cestné ochranné pásma, kde ak ide o povolenie výnimky v cestnom ochrannom pásme diaľnice a rýchlостnej cesty je potrebný predchádzajúci súhlas MV SR. Zo zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, existujú určité obmedzenia pre reklamné zariadenia. Úlohou reklamných zariadení je upútať pozornosť, v prípade svetelných reklám hrozí oslnenie, preto všetky atribúty pre súhlasné alebo nesúhlasné stanovisko dotknutého orgánu musia byť dôsledne zvážené, aby sa predišlo prípadným negatívnym vplyvom a akémukoľvek ohrozeniu života, zdravia alebo majetku.

Žalovaný ďalej uviedol, že krajský súd sa v odôvodnení svojho rozsudku odvoláva na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžp/9/2011, zo záverov ktorého vyplýva, že: „záväzné stanoviská dotknutých orgánov možno považovať za formu rozhodnutia, ktoré v sebe obsahuje konštitutívny a záväzný prvok pre iné právne subjekty a ako predmet súdneho prieskumu musí byť aj odôvodnený a to tak, aby bolo zrejmé, ako bol preskúmaný dotknutý verejný záujem a o aké ustanovenia právnych predpisov dotknutý orgán tento verejný záujem, resp. jeho ochranu opiera“. V tejto súvislosti zdôraznil, že záväzné stanovisko Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru jasne stanovilo záporné stanovisko k predmetnej stavbe, uviedlo konkrétne verejné záujmy spoločnosti, ktoré by stavebnou činnosťou mohli byť dotknuté (život, zdravie a majetok na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky na diaľniciach a rýchlостných cestách) a stanovisko odôvodnilo uvedením skutočností, z ktorých vyplýva nepriaznivý vplyv reklamného zariadenia na pozornosť vodičov. Stanovisko dotknutého orgánu teda bolo dostatočne odôvodnené a poskytlo možnosť preskúmania jeho správnej úvahy. Opakovane poukázal na uvedenie zákonov č. 171/1993 Zb., č. 135/1961 Zb. a č. 8/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov, teda na označenie osobitných predpisov a splnenie si zákonnej povinnosti.

Národná diaľničná spoločnosť, a.s., je v predmetnom konaní účastníkom konania, celý čas má svoje postavenie účastníka konania zachované, čo vyplýva aj zo spôsobu, akým jej bolo doručované rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Prešove. Na stanovisko, ktoré vo veci podala bolo počas celého konania prihliadané ako na stanovisko účastníka konania a nikde sa jej postavenie ako dotknutého orgánu neuvádza. Vlastník alebo správca pozemnej komunikácie má v konaní o povolení reklamných, propagačných a informačných zariadení postavenie účastníka konania podľa § 73 v spojení s § 59 stavebného zákona.

Dotknuté orgány v konaní podávajú záväzné stanovisko, ktoré stavebný zákon definuje ako stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi. Nejde teda o samostatné rozhodnutie v zmysle stavebného zákona. Vlastná

existencia stanovísk dotknutých orgánov štátnej správy nezavahuje stavebný úrad jeho základnej povinnosti urobiť vo veci finálny záver a vydať rozhodnutie. Predložené stanoviská mu k tomu majú pomôcť a jeho rozhodovanie uľahčiť. Nie sú však samy o sebe kritériom, ktoré by bezpodmienečne malo ovplyvniť názor stavebného úradu. Odkaz na záväzné stanoviská a vyjadrenia správnych orgánov nie je dostatočný a v žiadnom prípade nemôže nahradiť vlastné úvahy stavebného úradu po vecnej stránke. Preto nie je relevantným právnym dôvodom na zrušenie rozhodnutia poukázať len na jediný nedostatok, ktorý uvádza krajský súd, a to na chýbajúce ustanovenie osobitného predpisu vzhľadom k tomu, že uvedené tvrdenie je možné extenzívnym výkladom vyvrátiť. Stavebný úrad i Krajský stavebný úrad v Prešove preskúmali možnosť ohrozenia verejných záujmov a na základe zákonných ustanovení, správnej úvahy a s riadnym odôvodnením vo veci rozhodli. Odôvodnenie rozsudku krajského súdu je nutné považovať za nemajúce dostatočný vplyv na rozhodnutie vo veci samej, ktoré je zrozumiteľné, opierajúce sa o dostatok dôkazov a vydané na podklade platných zákonných ustanovení.

III.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že ho považuje za účelové a nesúladné s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

IV.

Ďalší účastníci NDS, a.s., Bratislava, E. C. a I. C. sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrili.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o vyhlásení rozhodnutia vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v správnom súdnictve preskúmavajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Zmyslom a podstatou správneho súdnictva v právnej úprave Občianskeho súdneho poriadku je prieskum zákonnosti rozhodnutia, prípadne postupu správneho orgánu. V konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. je pre všeobecný súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 140 zákona č. 50/1976 Zb., ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní(správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

Z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, a z ktorého v stručnosti vyberá nasledovné:

Dňa 23.05.2011 podal žalobca žiadosť o povolenie 1 ks obojstranného reklamného zariadenia typu bigboard na pozemku KN-C parc. č. XXX, katastrálne územie V. na neurčitý čas. Obec V. - stavebný úrad, po posúdení predložených príloh a jednotlivých stanovísk dotknutých orgánov doložených do 15.06.2011 posúdil, že predložená dokumentácia neposkytuje dostatočný podklad na posúdenie

navrhovanej stavby, preto konanie rozhodnutím zo dňa 23.06.2011 prerušil do 21.07.2011. Súčasne v zmysle § 62 ods. 3 stavebného zákona z dôvodu nesúlady stanovísk dotknutých orgánov NDS, a.s., Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove (ďalej len „KÚ pre CD a PK“), MDVaRR SR a MV SR, Prezídia PZ požiadal stavebný úrad MDVaRR SR o riešenie rozporu z protichodných stanovísk a o záväzné stanovisko, či v časti zastavaného územia, v ktorom je plánované osadenie reklamného zariadenia je zriadené cestné ochranné pásmo podľa § 11 a platí ustanovenie § 10 ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, t.j. zákaz umiestňovania reklamných, informačných a propagačných zariadení z dôvodu, že bez zosúladenia záväzných stanovísk nemôže rozhodnúť.

MDVaRR SR na žiadosť o riešenie rozporu oznámilo, že KÚ pre CD a PK správne postúpilo žiadosť o stanovisko na ministerstvo, ktoré je dotknutým orgánom, a NDS, a.s., účastníkom konania, preto k rozporu záväzných stanovísk nedošlo. Súčasne doporučilo rešpektovať stanovisko MV SR, Prezídia PZ, v ktorom toto záväzne nesúhlasí s umiestnením reklamného zariadenia vedľa diaľnice v kat. území V..

Na výzvu stavebného úradu žiadateľ (žalobca) listom zo dňa 19.07.2011 podanie doplnil aj s kópiou vyjadrenia NDS, a.s., z 12.07.2011, ktorá aj naďalej trvá na nesúhlasnom stanovisku k umiestneniu reklamného zariadenia.

Následne stavebný úrad po vyhodnotení podkladov vydal rozhodnutie číslo: SOÚ 306/2011-054/3/2011-R zo dňa 27.07.2011, ktorým žiadosť o povolenie 1 ks obojstranného reklamného zariadenia stavebníkovi, spoločnosti Rabaka reklamné panely, s.r.o., zamietol.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím číslo: 2011-711/3092-2/SP-KAM zo dňa 14.10.2011 odvolanie žalobcu proti vyššie uvedenému rozhodnutiu stavebného úradu zamietol a rozhodnutie potvrdil.

V predmetnej veci podstatnou odvolacou námietkou žalovaného je nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom vo vzťahu k záväzným stanoviskám dotknutých orgánov, ktoré krajský súd vyhodnotil ako nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov na tom základe, že v nich absentuje konkrétne ustanovenie zákonov upravujúcich ich pôsobnosť v konaní podľa stavebného zákona.

Vzhľadom na uvedenú námietku najvyšší súd skúmal rozhodnutie žalovaného z hľadiska jeho zákonnosti, ako aj zákonnosti postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal.

Podľa § 140a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb., dotknutým orgánom podľa tohto zákona je
a/ orgán verejnej správy, ktorý je správnym orgánom chrániacim záujmy uvedené v § 126 ods. 1, ak konanie podľa osobitného predpisu upravujúceho jeho pôsobnosť je súčasťou konania podľa tohto zákona, má na ňu nadväzovať alebo s ním súvisí,
b/ obec, ak nie je stavebným úradom podľa tohto zákona a konanie sa týka pozemku alebo stavby na jej území, okrem stavby diaľnice a cesty pre motorové vozidlá,
c/ vlastník sietí a zariadení technického vybavenia, územia a iná právnická osoba, ak to ustanovuje osobitný predpis.

Práva dotknutých orgánov vymedzuje zákon č. 50/1976 Zb., stavebný zákon, v ustanovení § 140a ods. 3, § 80 ods. 2 tak, že majú právo nazeráť do spisov, podávať záväzné stanoviská, zúčastňovať sa na ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke, vykonávať so stavebným úradom spoločné úkony podľa tohto zákona a ďalej, okrem iného, chrániť záujmy týkajúce sa ochrany zdravia ľudu, zaistenia vplyvov na životné prostredie, správy pozemných komunikácií, dráh, atď.. Dotknutý orgán z hľadiska oblasti svojej pôsobnosti podáva záväzné stanoviská, z ktorých stavebný úrad pri rozhodovaní vychádza. Záväzné stanoviská dotknutých orgánov verejnej správy sú vydávané na základe zákonom povolenej voľnej úvahy správneho orgánu, musia byť vždy odôvodnené tak, aby boli spôsobilým predmetom preskúmania v odvolacom konaní (§ 140b ods. 6 stavebného zákona) a následne i v konaní pred súdom (§ 244 ods. 3 prvá veta O.s.p.).

Z uvedeného možno teda konštatovať, že dotknuté orgány sú spolupracujúce orgány verejnej správy špecializujúce sa na oblasť, ktorá je už mimo rámca pôsobnosti stavebného úradu a iba z ich odôvodnení je zrejmé, či a ako bol preskúmaný dotknutý verejný záujem (§ 126 ods. 1 stavebného zákona). V zmysle citovaného, ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi o pozemných komunikáciách, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov.

Záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci (§ 140b ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb.).

Postavenie dotknutého orgánu v konaniach podľa stavebného zákona (vyplývajúce z citovaných ustanovení stavebného zákona) mu prisudzuje odlišné oprávnenia ako účastníkom konania najmä s ohľadom na skutočnosť, že dotknutý orgán v konaní nepresadzuje svoje subjektívne práva, právne záujmy, ani sa nekoná o jeho právnych povinnostiach. Treba zdôrazniť, že dotknuté orgány nepredkladajú záväzné stanoviská týkajúce sa ich subjektívnej právnej sféry ale týkajúce sa verejných záujmov, ktorých ochrana vyplýva z osobitného predpisu. Verejný záujem predstavuje istý protiklad k záujmu súkromnému, jedná sa o určitý všeobecne prospešný stav, cieľ, ktorý treba chrániť a rešpektovať.

Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že správny orgán, Obec Fričovce ako príslušný stavebný úrad považoval za dotknuté orgány Krajský úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove, Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR a NDS, a.s. Bratislava. Po tom, čo tieto orgány k žiadosti o povolenie reklamných zariadení podali vyjadrenie, považoval ich stavebný úrad za odlišné, resp. za nejednoznačné, príp. protichodné a snažil sa rozpor odstrániť.

Krajský úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove žiadosť stavebného úradu postúpil MDVaRR SR, sekcii cestnej dopravy, pozemných komunikácií a investičných projektov, ktoré k žiadosti o riešenie rozporu z protichodných stanovísk v konaní o povolenie reklamných zariadení ako vecne a miestne príslušný správny orgán oznámilo, že aj keď je to mimo jeho pôsobnosti (z toho vyplýva, že nie je účastníkom správneho konania ani dotknutým orgánom vzhľadom na skutočnosť, že reklamné zariadenie sa má umiestniť v zastavanom území obce - intraviláne), podľa § 10 ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb., cestného zákona, na diaľniciach, cestách pre motorové vozidlá a medzinárodných cestných ťahoch a v ich ochranných pásmach okrem odpočívadiel, je zakázané umiestňovať reklamné, propagačné a informačné zariadenia. Čo sa týka otázky ochranného pásma (§ 11 ods. 1), v čase vydania územného rozhodnutia na diaľnicu vzniklo ochranné pásmo mimo územia zastavaného alebo určeného na súvislé zastavanie. V území zastavanom alebo určenom na zastavanie nie je definované cestné ochranné pásmo.

Dotknutý orgán Ministerstvo vnútra SR, Prezídium PZ vydal jednoznačne nesúhlasné stanovisko k umiestneniu reklamného zariadenia navrhnutého vo vnútornom oblúku diaľnice z dôvodu, že môže mať negatívny dopad na bezpečnosť cestnej premávky, nepriaznivý vplyv na rozhľadové podmienky vodičov jazdiacich po diaľnici - komunikácii s vysokou intenzitou dopravy a upútať ich pozornosť, pretože sa jedná o veľkoplošné reklamné zariadenie vedľa diaľnice D1 v katastrálnom území obce V..

Podľa § 73 zákona č. 50/1976 Zb., na konanie o povolení terénnych úprav, ťažobných a im podobných alebo s nimi súvisiacich prác, informačných, reklamných a propagačných zariadení sa vzťahujú primerane ustanovenia oddielu 4.

Oddiel 4 zákona č. 50/1976 Zb. upravuje povoľovanie stavieb, zmien stavieb a udržiavacích prác v ustanovení § 54 a nasledujúcich.

Podľa § 59 ods. 1 tohto zákona, účastníkmi stavebného konania sú:

a/ stavebník,

b/ osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté.

Pokiaľ ide o stanovisko NDS, a.s., ktorej procesné postavenie v súdnom konaní vyplýva z uznesenia krajského súdu o pribratí účastníka konania (§ 250 ods. 1 O.s.p.), niet dôvodu pochybovať, že v správnom konaní presadzoval (ako vlastník alebo správca pozemnej komunikácie, ktorý má v konaní o povolení reklamných, propagačných a informačných zariadení postavenie účastníka konania podľa vyššie citovaného § 73 v spojení s § 59 stavebného zákona) ako účastník konania svoje subjektívne práva a právne záujmy. Vo svojom vyjadrení uviedol, že nesúhlasí s umiestnením reklamného zariadenia, ktoré zasahuje do jeho právom chránených záujmov a navyše, vzhľadom na rozmery reklamného zariadenia usúdil, že bude mať negatívny vplyv na užívateľov diaľnice.

Ak uvedené stanovisko NDS, a.s., bolo vyhodnotené v administratívnom konaní ako stanovisko podané dotknutým orgánom nie účastníkom konania, ide o pochybenie a vadu konania v správnom konaní. Podľa názoru odvolacieho súdu ide ale len o formálne pochybenie a preto nejde o takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Formálnosť pochybenia spočíva v nesprávnom označení samotného stanoviska NDS, a.s., keď namiesto vyjadrenia účastníka konania bolo označené ako stanovisko dotknutého orgánu.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky je ústredným orgánom štátnej správy pre

a/ ochranu ústavného zriadenia, verejného poriadku, bezpečnosti osôb a majetku, ochranu a správu štátnych hraníc, bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, ochranu bezpečnosti a plynulosti železničnej dopravy, ...

Z uvedeného je zrejmé, že v stavebnom konaní je dotknutým orgánom Ministerstvo vnútra SR, Prezídium Policajného zboru.

V preskúmvanej veci senát najvyššieho súdu dospel k záveru, že správny orgán v konaní dôsledne postupoval v súlade so zákonom č. 50/1976 Zb. a v súčinnosti s dotknutými orgánmi, chrániacimi záujmy podľa osobitných predpisov (cestného zákona), považoval za rozhodujúce nesúhlasné stanovisko MV SR, Prezídia PZ, ktorý je dotknutým orgánom v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z.z., § 2 ods. 1 písm. j/ zákona č. 173/1993 Z.z. o Policajnom zbore, chrániacim verejný záujem, život, zdravie a majetok na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky na diaľniciach a rýchlostných cestách, a ktoré je v súvislosti s právom na spravodlivé súdne (aj správne) konanie náležité a podrobne odôvodnené.

Na podklade uvedeného sa senát najvyššieho súdu nepriklonil k názoru krajského súdu, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože zo zistených skutočností a výsledkov dokazovania v tomto smere vyplynulo, že spôsob akým sa žalovaný s nimi vysporiadal postačuje pre záver, že žiadosť žalobcu o povolenie na umiestnenie reklamného zariadenia bola zamietnutá na podklade predloženého záväzného stanoviska dotknutého orgánu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/163/2011 - 44 zo dňa 19. septembra 2012 podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods.1, 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č.

757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.